

MAIJA-LIISA HEININ RAHASTO

Sanomalehtinainen viimeistä piirtoa myöten

Rahasto perustuu toimittaja Maija-Liisa Heinin (o.s. Heinonen, 27.1.1917–14.5.1988) testamenttilahjoitukseen. Se tukee suomenkielisiä sanomalehtitoimittajia.

Maija-Liisa Heini oli aikanaan Suomen tunnetuimpia sanomalehtinaisia. Hän oli syntyisin Lahdesta, ja hänen vanhempansa olivat pakkamestari Emil Heinonen ja Hilja Lindholm. Kouluaikanaan Maija-Liisa Heini vietti kesiään Kirkkonummella ruotsinkielisessä perheessä, ja näin hankitusta kielitaidosta oli hänelle myöhemmin suurta hyötyä. Ylioppilaaksi tulonsa jälkeen 1935 Maija-Liisa opiskeli Helsingin yliopistossa mutta kokeili myös mainosalaa. Hän avioitui matematiikan lisensiaatti Viljo Norman Heinin kanssa 1938, mutta he erosivat 1943.

Tarmokas nainen aloitti toimittajana Helsingin Sanomien ensimmäisessä maaseutukonttorissa Lahdessa. Sota-aikana miehet joutuivat rintamalle, ja Maija-Liisa Heini sai komennuksen toimittajaksi Helsinkiin vuonna 1941. Siellä Heinistä kehkeytyi ankarat vaatteet täyttävä toimittaja: hän oli aina lähtöön valmis ja käännteissään nopea, määrältään ja laadultaan harvinaiset mitat täyttävä työmyyrä.

Maija-Liisa Heinistä tuli vähitellen Helsingin Sanomien tähtitoimittaja. Erään kuvauksen mukaan hän oli ”rohkea ja älykäs, osasi käyttäytyä, pukeutui aina tyylikkäästi ja onnistui tavoittamaan vaikuttajajaksilöt yhteiskunnan huipulta. Hän viihtyi työssään, ja siitä tuli hänen elämänsä sisältö päivin öin: Helsingin Sanomat meni kiinni kahdelta yöllä ja Ilta-Sanomat aloitti viideltä aamulla”. Heini itse mielellään korosti: ”Ikinä en ole saanut penniäkään ylityökorvusta.”

Nuorena opittu ruotsin kielen taito oli avuksi, kun hän vuonna 1953 aloitti Dagens Nyheterin Helsingin kirjeenvaihtajana ja avustajana ja 1965 Helsingin Sanomien

Maija-Liisa Heini 1979. Kuva: Lehtikuva.

Skandinavian-kirjeenvaihtajana. Tukholmasta käsin hän selosti myös muiden Pohjoismaiden poliittisia ja sosiaalisia oloja. Pohjoismaiden ongelmat kiinnostivatkin häntä loppuun asti. Vielä eläkkeelle vetäytymisensä jälkeen 1982 Heini raportoi säännöllisesti Ahvenanmaan kysymyksistä.

Heini kirjoitti kärkevän humoristisia pakinoita Ksantippa-nimimerkillä ensin Viikkosanomiin, myöhemmin myös Me naiset -lehteen. ”Halusin löytää jonkin tien eri yhteyksissä sisikuntaani kertyneen liikahöyryn päästämiseksi ulos”, kommentoi Heini pakinoitaan. ”Moiseen ei päivälehdden uutistoimittajana ollut liiemmälti mahdollisuuksia”.

Maija-Liisa Heini kutsuttiin Ilta-Sanomien päätoimittajaksi 1970. Kolmen vuoden kuluttua hän siirtyi poliittiseksi erikoistoimittajaksi Helsingin Sanomiin. Elämänsä aikana hän vaikutti vahvasti sekä palvelemissaan lehdissä että jo useampia toimittajasukupolvia edustaneiden työtovereiden piirissä. Ansioistaan hänelle myönnettiin Suomen Valkoisen Ruusun ritarikunnan I luokan ritarimerkki ja Suomen Leijonan ritarikunnan ritarimerkki.

Osuuskunta Sigillum/Seija A. Niemi

SUOMEN KULTTUURIRAHASTON tehtävä on suomalaiskansallisen henkisen ja taloudellisen viljelyn vaaliminen ja kehittäminen. Kulttuurirahasto muodostuu Säätiöstä (perustettu 1939) ja Kannatusyhdistyksestä (perustettu 1937). Säätiön sisällä toimii keskusrahasto ja 17 maakuntarahastoa. Kulttuurirahasto jakaa apurahoja ja palkintoja tieteen ja taiteen tekijöille sekä kulttuurielämän eri aloille toimiville henkilöille ja yhteisöille. Apurahojen ohella Kulttuurirahastolla on myös omaa kulttuuritoimintaa. Lisätietoa www.skr.fi.